

‘ಸದ್ಭಾವ’, ‘ಸಾಧುಭಾವ’, ‘ಸತ್ಕರ್ಮ’ ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ‘ಸತ್’ ಶಬ್ದವು ಒಳ್ಳೆಯದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರೂ ಪವಿತ್ರ ಪದಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ:

ತದೇತತ್ ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಆದಿಕರ್ಮ ಅಸಾತ್ವಿಕಂ ವಿಗುಣಂ ಅಪಿ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಅಭಿಧಾನತ್ರಯಪ್ರಯೋಗೇಣ ಸಗುಣಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ ಸಂಪಾದಿತಂ ಭವತಿ - “ಯಜ್ಞದಾನತಪಸ್ ಮುಂತಾದ ಕರ್ಮಗಳು ಅಸಾತ್ವಿಕವೂ ದೋಷಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬ್ರಹ್ಮದ ಈ ಮೂರು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಆಚರಿಸಿದರೆ ಅವು ಸಾತ್ವಿಕವೂ ಸಗುಣವೂ ಆಗುತ್ತವೆ.” ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರ ಜೀವನದ ಘಟನೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಳಿನಿ ಎಂಬುವವಳು ಏನೋ ಹೊಲಸನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆಗ ಚಳಿಗಾಲ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ. ಅವಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಟಹಿಡಿದಳು. ಅವಳದು ತುಂಬ ಮಡಿವಂತಿಕೆ. ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳದಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ‘ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟು’ ಎಂದು. ಅವರ ದೇಹ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಅಶುಚಿಯೂ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಮೂರು ಪದಗಳೂ ಕೂಡ.

ತತ್ ಪದವು ದೂರದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮಂತಿಕ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಪಂಚಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು (transcendental) ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸತ್ ಪದವು

ಅದೇ ಸತ್ಯದ ಜಗದ್ರೂಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಘಟವಿದೆ, ಪಟವಿದೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ ಎಂದು, ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ವ್ಯವಹಾರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಆತೀತ ಸತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ (‘ತತ್ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ತದೇವಾನುಪ್ರಾವಿಶತ್’) ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸತ್ಯತೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಆತೀತ ಸತ್ಯವು ವಿಶ್ವಾತೀತವೂ ಹೌದು, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ ಹೌದು. ಓಂಕಾರವು ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಂಡೂಕ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಓಂಕಾರದ ‘ಅ’ಕಾರವು ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಅಕಾರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಓಂಕಾರದ ‘ಉ’ಕಾರ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಉ’ಕಾರವನ್ನು ಬಾಯನ್ನು ಸಂಕೋಚಗೊಳಿಸಿ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಮನೋರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಓಂಕಾರದ ‘ಮ’ ಕಾರವು ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಮಕಾರದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಧ್ವನಿಯು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚಾನುಭವವೂ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ (‘ಪ್ರಪಂಚೋಪಶಮಂ’). ಓಂಕಾರೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ನಂತರವೂ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಪಂದನವು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ತುರಿಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಓಂಕಾರವು ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯದ ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂಕೇತ. ಇಂತಹ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಶ್ರದ್ಧೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. *

ದಾಟುವುದು (ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ)

“ಪ್ರಯಾಣಿಕನೊಬ್ಬನು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀರಿನ ಹರಹನ್ನು ಕಂಡನಂತೆ. ಅದರ ಈಚೆ ದಡವು ಅಪಾಯ ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಆಚೆಯ ದಡ ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಜಲರಾಶಿಯನ್ನು ದಾಟಲು ದೋಣಿ ಯಾಗಲೀ ಸೇತುವೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದೆ, ದೂರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅಪಾಯ ಕರವಾದ ಆ ದಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಷೇಮಕರವಾದ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಜೊಂಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತೆಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೈಕಾಲುಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಜಲ ರಾಶಿಯನ್ನು ದಾಟಿಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಹೊಳೆ ದಾಟಿದ ಬಳಿಕ ಈ ತೆಪ್ಪ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕು ಎಂಬ ಮೋಹವುಂಟಾಗುವುದು. ಭಿಕ್ಷುಗಳೆ, ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ವಿವೇಕವೆ?”

“ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಭು.”

“ಭಿಕ್ಷುಗಳೆ, ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ಆ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ‘ಇದನ್ನು ದಡದ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲೋ ಅಥವಾ ಹೊಳೆಯಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡಲೋ’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ತೆಪ್ಪ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಮಾತ್ರ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂಬ ನೀತಿಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ತೆಪ್ಪದ ನೀತಿಕಥೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಕೂಡ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಕೆಟ್ಟ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೆ?”

(‘ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ’, ಪು.೨೦೧-೨, ಆನಂದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಹಾರ್ನರ್, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಬುಕ್ ಟ್ರಸ್ಟ್, ೧೯೬೮)

ರಬಿಯಾ - ದೇವರ ಮಗಳು

ಸ್ವಾಮಿ ವೀರೇಶಾನಂದ

ಭಾರತೀಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ಸೂಫೀ ಪಂಥದ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ರಬಿಯಾ. ಅವಳ ಜೀವನದ ಅಸಾಧಾರಣ ಕಥೆಯನ್ನು ನವಿರಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಲೇಖಕರು ನುರಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ, ಉತ್ತಮ ಭಾಷಣಕಾರರೂ, ಲೇಖಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ'ದ ಹಿಂದಿನ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೇಲೂರು ಮಠದ 'ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರ'ದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸೂಫೀ ಪಂಥವು ಅನೇಕ ಸಂತರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ರಬಿಯಾ ಎನ್ನುವ ಮಹಿಳೆಯು ಆ ಸಂತರ ಮಧ್ಯೆ ರತ್ನದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದಳು. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಭಗವದ್ವರ್ತನಕ್ಕಾಗಿ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತೀವ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಅವಳ ಜೀವನದ ಜೀವಸತ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಕಡುಕಷ್ಟದ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳಿದರೂ, ಅವಳು ಭಗವದನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಭಗವದಾನಂದಗಳ ಮೂರ್ತರೂಪ ವಾಗಿದ್ದಳು.

ಅವಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಅವಳು ಸೂಫೀ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಸರಳ ಸುಂದರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಅವಳು ತಿಳಿಯಹೇಳಿದಳೆಂದರೆ, ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಅವಳ ಉಕ್ತಿಗಳು ಈಜಿಪ್ಟಿನಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದವು. ಸೂಫೀ ಪಂಥದ ಮೂಲತತ್ತ್ವಗಳು ಅವಳ ಸುಮನೋಹರ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವು;

ಸೂಫೀ ತತ್ತ್ವವು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ರಬಿಯಾಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯು ಅವಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ; ಆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಚಿರಂತನ ಕಾವ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಿದೆ.

ರಬಿಯಾ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದ ಬಸರಾ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ. ಅವಳು ಒಂದು ಬಡ ಕುಟುಂಬದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಗಳು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶವು ಭಯಂಕರ ಬರದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡುಬಡವನಾಗಿದ್ದ ರಬಿಯಾಳ ತಂದೆಯು ಅವಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ದಾಸಿಯಾಗಿ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಧನಿಕನು ಕೂರಿಯಾಗಿದ್ದನು, ವಿಪರೀತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಬಿಯಾ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ಒಡೆಯ ಅವಳನ್ನು ವಿಪರೀತ ಭೈಯುತ್ತಿದ್ದನು; ಆಗಾಗ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದರೆ, 'ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ಅವಳು ಬಹಳ ಸಲ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಸ್ತೆಗಳು ನಿರ್ಜನವಾಗಿವೆ. ರಬಿಯಾ ತನ್ನ ಧಣಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು. ತನ್ನ ಬವಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಸ್ತೆಗುಂಟ ನಡೆಯತೊಡಗಿದಳು. ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಎಡವಿ ಬಿದ್ದು, ಕೈ ಮುರಿದುಕೊಂಡಳು. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಹಠಾಶೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಟದಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದಳು: “ಓ ಪ್ರಭು, ನಾನೊಬ್ಬ ದುಃಖಿ, ಅನಾಥೆ. ದರಿದ್ರ ಗುಲಾಮ ಹುಡುಗಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈಗ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮುರಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಈ ದುರದೃಷ್ಟ ಅವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ದೂರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ದೊಡ್ಡವನು, ಸರ್ವಜ್ಞ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಷ್ಟೇ - ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯದಂತೆ ಮಾಡು. ಯಾವತ್ತೂ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ದೊರಕಲಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಪ್ರೀತನಾಗಿರು.”

ಆಗ ಅವಳು ಒಂದು ವಾಣಿಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದಳು : “ಮಗೂ, ಸಹನೆಯಿಂದ ಇರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗುತ್ತೀ ಎಂದರೆ, ಭಗವಂತನ ದೇವದೂತರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತೀಯೆ; ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೀಯೆ.”

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಬಿಯಾಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಉಲ್ಲಾಸ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತು. ತುಂಬು ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಅವಳು ಮೇಲಕ್ಕೇದ್ದಳು; ತನ್ನ ಧಣಿಯ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಳು.

ರಬಿಯಾಗೆ ಕೊರಾನ್ ಓದುವುದು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ವಿವಸವಿಡೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೊರಾನ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೆ ಅವಳ ಯಜಮಾನನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ಹಠಾತ್ತನೆ ಎದ್ದುಕುಳಿತ. ರಬಿಯಾಳ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಮಾತುಕತೆಯ ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ. ರಬಿಯಾ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು:

“ಓ ದೇವರೇ, ನೀನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನು. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಆದೇಶಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ಹೇ ಪ್ರಭೂ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಒಂದೇ ಆಸೆಯೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ನಾನು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು. ನನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಷ್ಟೇ - ದಿನವಿಡೀ, ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಬೇಕು, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸವೆಸ

ಬೇಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡು. ಈಗ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡು. ನಾನೊಬ್ಬ ಅಸಹಾಯಕ ಗುಲಾಮ ಹುಡುಗಿ. ಹೀಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೊಂದು ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡು.”

ಯಜಮಾನನು ರಬಿಯಾಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೇಳುತ್ತ ಕೇಳುತ್ತ ರಬಿಯಾಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯಾರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಭಾವಳಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ದಂಗಾಗಿಹೋದನು. ತನ್ನಲ್ಲೇ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡನು: “ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇವಳಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನೇ ಇವಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ಸರಿಯಾದುದು.” ಮರುದಿನವೇ ಅವನು ರಬಿಯಾಳನ್ನು ಗುಲಾಮ ಗಿರಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದನು. “ರಬಿಯಾ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಗೌರವ ಮೂಡಿದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇರುವುದಾದರೆ, ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೀನು ನೆಲೆಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವೆಯಾದರೆ, ನಿನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದಳು ರಬಿಯಾ. ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಇರುವ ಅವಧಿ ಮುಗಿದಿದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಮನಗಾಣಿಸಿದಳು. ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೇರೆ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ಹೂಡುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಧಣಿಯು ರಬಿಯಾಳನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ರಬಿಯಾ ಭಗವದರ್ಪಿತವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ದೇವರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗಿ ಕಠಿಣ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಗಳೆಂಬ ಮೇರು ಆದರ್ಶಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗಮವಾಯಿತು ಅವಳ ಬಾಳು. ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನ ಅವಳು ದೇವರ ಮಗಳಾಗಿ ಬಾಳಿದಳು.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರಬಿಯಾಳ ಜೀವನದ ಎರಡನೆಯ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಾಧಕಿಯಾಗಿ ಸುಸಂಪನ್ನತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ರಬಿಯಾ ಉಪದೇಶಕಿಯಾದಳು. ಇವಳ ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ಣ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಜನರು ದೂರದೂರದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸಲು, ಅವಳ ದಿವ್ಯ ವದನದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ವಿಯಾದ ಹೊಸಾಯಿನ್ ಬಸಾರ್ರ ಎನ್ನುವ ಮಹಾತ್ಮನು ಆಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು: “ಅವಳೊಬ್ಬ ವಿರಳ ಮತ್ತು ಮಹಾನ್

ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವಳು ಭಗವಂತ ನಿಂದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯ ಗುರುವಿನ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರು ನೀನೇಕೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ರಬಿಯಾಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿತ್ತು: “ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ವಿವಾಹ ಜರುಗಲಾರದು, ಅಲ್ಲವೇ? ನನ್ನದು ಎನ್ನುವ ದೇಹವೇ ಈಗ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಂದೋ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.” ಒಮ್ಮೆ ಹೊಸಾಯಿನ್ ಬಸಾರೈ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದ, “ರಬಿಯಾ, ನೀನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಉನ್ನತ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು, “ನನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಭಗವಂತನೆಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಳು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ: “ದೇವರು ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದಾನೆ, ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನದು ನಿರಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪ; ಅವನು ಅನಂತ ತತ್ತ್ವ. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಬಹು ಹತ್ತಿರದವನು ಎಂದು ನಾನು ಸದಾ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಉಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಬಿಯಾ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಉತ್ಕಟ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಮತೀಯ ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವಣ ಬಂಧನದಿಂದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಗಳ ಉನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸೌಧಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತವೆ; ಜಗತ್ತಿನ ಸೀಮಿತತೆಯಿಂದ ದೂರ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸೀಮಾತೀತ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಆತ್ಮಂತ ಸಂಕಷ್ಟಮಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಅದ್ಭುತ ಸಂಯಮವನ್ನು ರಬಿಯಾ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೂ ಅಲ್ಲ, ನರಕವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾಳೆ. “ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಭಕ್ತರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಂಥ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳೇ ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೂ ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಭಗವಂತನ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ಯಾವುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ. ಅವರು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ವರವನ್ನಾಗಲಿ ದೇವರಿಂದ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.”

ಸೈತಾನನ ಬಗ್ಗೆ ರಬಿಯಾಳ ನಿಲುವು ಹೀಗಿತ್ತು: “ನಾನು ಸದಾಕಾಲ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತನ್ಮಯಳಾಗಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಸೈತಾನ ಎಂಬುವವನು ಇದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವ ಪರಿವೆಯೂ ನನಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.” ‘ನೀನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀಯಾ?’ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ರಬಿಯಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ:

“ಮೊದಲು ನಾನು ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ, ನಂತರವೇ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನ ಸನಿಹವನ್ನು ಭಾವಿಸದೆ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?”

ಒಮ್ಮೆ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಹೊಸಾಯಿನ್ ಬಸಾರೈ ಹೀಗೆ ಫೋಷಿಸಿದ: “ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನನಗೆ ದೊರಕದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾನು ಕೂಗಿ ಅಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ದೇವರೇ ತಾಳಲಾಗದೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸಂತೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.” ಅದಕ್ಕೆ ರಬಿಯಾ ಹೀಗೆಂದಳು: “ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಭಗವಂತನ ವಿಯೋಗವಾದರೆ, ಕೂಗುತ್ತ ಅಳುವ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಸಣ್ಣಚೀಲವನ್ನು ರಬಿಯಾಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ. ಹೊಸಾಯಿನ್ ಬಸಾರೈ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಆಗ ರಬಿಯಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು: “ಭಗವಂತನು ಕರುಣಾಳು. ಅವನು ದುಷ್ಟರನ್ನೂ ಶಿಷ್ಟರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನಾದರೋ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಾನು? ನನಗೆ ಭಗವಂತನ ಮಹಾನತೆಯ ಅರಿವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿಗೂ ನಾನು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಆ ಶ್ರೀಮಂತ ಹೇಗೆ ಗಳಿಸಿದ ಎಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನಾನು ಈ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರೆ.”

ಒಮ್ಮೆ ರಬಿಯಾ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ತುತ್ತಾದಳು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಮಹಾನ್ ಸಂತರಾದ ಅಬ್ದುಲ್ ಒಮಾರ್ ಮತ್ತು ಸುಫಿಯನ್ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದರು. ಅವಳ ಬಳಿ ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ರಬಿಯಾಳೇ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು: “ಸುಫಿಯನ್, ನೀನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳು.” ಅದಕ್ಕೆ ಸುಫಿಯನ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಓ ಪೂಜ್ಯಳೇ, ನಿನ್ನ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ದೇವರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೋ.” ಅದಕ್ಕೆ ಮುಗುಳ್ಳಗುತ್ತ ರಬಿಯಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: “ಸುಫಿಯನ್, ನೀನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಸಂತ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇಂಥ ತುಚ್ಛ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ! ಈ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ಯಾರು ಎಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನು?” ಸುಫಿಯನ್ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿದ: “ತಾಯಿ, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ಇದೂ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಸರಿ.” ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನಂತರ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ, “ನಿನಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನಲು ಇಚ್ಛೆಯೇ?” ಅದಕ್ಕೆ ರಬಿಯಾ ಅಚ್ಚರಿಯ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ: “ಸುಫಿಯನ್, ನನಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಖರ್ಜೂರದ ಹಣ್ಣು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಕೂಡ. ಆದರೂ ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಖರ್ಜೂರವನ್ನೂ